

Ομιλία του Αρχιμανδρίτη π. Δανιήλ Αεράκη με θέμα «Ο Σταυρός του Παύλου»

/ [Ενορίες](#)

Ομιλία με θέμα «Ο Σταυρός του Παύλου», παραχώρησε ο [Αρχιμανδρίτης π. Δανιήλ Αεράκης](#), Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Νικαίας, στον [Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς](#), την Τετάρτη 8 Νοεμβρίου 2023.

Της ομιλίας, που δόθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΠΙΑ εν δράσει...», προηγήθηκε Ιερά Παράκληση προς την Υπεραγία Θεοτόκο τη Βηματάρισα.

Παρακολουθήστε την ομιλία:

[](#)

Αν υπάρχει μία λέξη που θεωρείται στην Καινή Διαθήκη ότι είναι η καρδιά του Θεού, αυτή είναι η λέξη αγάπη, τόνισε στην αρχή της ομιλίας του ο π. Δανιήλ. Και αν υπάρχει ένας άνθρωπος που βρίσκεται μέσα στην αγάπη του Θεού περισσότερο απ' όλους, εκτός από την Παναγία, αυτός ονομάζεται Απόστολος Παύλος.

Κι αν μπορούσαμε να ανοίξουμε την καρδιά του Παύλου και να δούμε την πρώτη και μεγάλη του αγάπη, θα βλέπαμε ζωγραφισμένο τον Χριστό εσταυρωμένο. Γι' αυτό ο. π. Δανιήλ στην ομιλία του, παρουσίασε μερικές ωραίες εικόνες και στιγμιότυπα, όπου φαίνεται πόσο ο Παύλος αγαπούσε τον Σταυρό του Χριστού.

Η πρώτη επισήμανση για το τι είναι ο Σταυρός για τον Παύλο, είναι το κήρυγμα του, όπου κηρύττει «Χριστόν εσταυρωμένον». Με τίποτα δεν ανταλλάσει την αξία του Εσταυρωμένου και με τίποτα δεν αλλάζει το θέμα του κηρύγματος του. Το κήρυγμα δεν είναι ωραιολογίες και φιλοσοφίες, είναι ζωγραφιά του Εσταυρωμένου.

«Πουθενά αλλού δεν χτυπά πιο δυνατά η καρδιά της αγάπης, όσο πάνω στον Σταυρό. Και καμιά άλλη καρδιά δεν είναι τόσο ευαίσθητη και καθαρή, όσο η καρδιά του πιστού που στο κέντρο της υπάρχει ο Εσταυρωμένος. Δεν νοείται Χριστός μη εσταυρωμένος και Εκκλησία χωρίς Σταυρό. Έτσι δεν νοείται κήρυγμα αλλά και χριστιανική ζωή χωρίς Σταυρό.»

Η δεύτερη ζωγραφιά του Παύλου για τον Σταυρό, στην οποία αναφέρθηκε ο π. Δανιήλ, είναι η ταπείνωση του μπροστά στον Σταυρό. Στέκεται με δέος, συγκρίνει το δικό του ύψος με το ουράνιο ύψος του Σταυρού.

Ο Παύλος γνώριζε τα μέτρα του, αλλά κυρίως τον ρόλο του έναντι του Χριστού. Ήταν «κήρυξ Χριστού και απόστολος». Δεν ήταν σωτήρας, γιατί ένας είναι ο Σωτήρας, ο Ιησούς Χριστός, ο σταυρωθείς υπέρ ημών. Όλα φανερώνουν την αγάπη του Θεού, αλλά το ύψιστο σημάδι της θεϊκής αγάπης, είναι ο Σταυρός.

Η τρίτη επισήμανση είναι ότι για τον Παύλο ένα είναι το θέμα του κηρύγματος του, ο Σταυρός και ο Εσταυρωμένος Ιησούς. Δεν γνωρίζει τίποτε άλλο και για ένα μόνο θέλει να μιλάει, θέλει να αγαπάει και ένα χτυπάει στην καρδιά του, ο Εσταυρωμένος.

«Γνώριζε πολλά ο Παύλος, όλα όμως σε δεύτερη θέση. Πρώτη θέση είχε το κήρυγμα του Εσταυρωμένου. Για το ότι χρησιμοποιούσε μόνο το λόγο του Σταυρού και δεν κατέφευγε σε δολοπλοκίες και δημαγωγίες, αυτό ήταν προσωπική του επιλογή και πίστη.»

Προχωρώντας στο επόμενο σημείο της αγάπης του Παύλου για τον Σταυρό, ο π. Δανιήλ τόνισε ότι ο Θεός όντας παντοδύναμος, φάνηκε ασθενικός όταν παραδόθηκε στα χέρια των κακοποιών και βασανίστηκε και θέλησε να μπει στην έσχατη αδυναμία του Σταυρού.

Ποιο άλλο παράδειγμα μπορούσε να φέρει ο Παύλος σε όσους δεν έβλεπαν ότι στην Εκκλησία η δύναμη προέρχεται από την αδυναμία της θυσίας και από την ασθένεια της προσφοράς; Προβάλλει και πάλι τον Χριστό που σταυρώθηκε ως άνθρωπος, αλλά ο Σταυρός Του δεν είναι η διακοπή της ζωής, αλλά ο θρίαμβος της ζωής κατά του θανάτου.

Η πέμπτη επισήμανση της ομιλίας του π. Δανιήλ, αναφέρονταν στο πως ζωγραφίζει ο Παύλος τον Σταυρό στις καρδιές των ανθρώπων. Απευθυνόμενος στους Γαλάτες τους αποκαλεί ανόητους, γιατί ενώ γνώρισαν το αληθινό φως, τον Σωτήρα Ιησού

Χριστό, σε κάποια στιγμή Τον περιφρόνησαν ζητώντας να φωτιστούν με το λιγοστό φως του Νόμου.

Ο Παύλος αγανακτεί γιατί σαν ζωγράφος του Θεού, με το πινέλο του λόγου του, είχε παραστήσει μπροστά τους ζωντανό τον Εσταυρωμένο. Δεν είχαν δει με τα μάτια του σώματος τον Εσταυρωμένο του Γολγοθά, αλλά οι Γαλάτες τον είδαν με άλλα μάτια, τα πιο δυνατά, τα μάτια της ψυχής τους.

Η έκτη επισήμανση αφορά την συσταύρωση των παθών. Ζούμε τον Χριστό σαν νέκρωση και ζωή και το γνώρισμα των πιστών είναι η σταύρωση και η νέκρωση. Η σταύρωση της σάρκας σημαίνει νέκρωση του σαρκικού φρονήματος. Όποιος πιστεύει στη νέκρωση του Σταυρού, αγωνίζεται και για την καθημερινή του νέκρωση που γίνεται με τη συνεχή μετάνοια.

Ο Παύλος είναι πέρα για πέρα Χριστομίμητος. Είχε πεθάνει για τον κόσμο και για την αμαρτία. Είχε συσταυρωθεί με τον Χριστό και αυτή ήταν η έβδομη επισήμανση στην οποία αναφέρθηκε ο π. Δανιήλ.

«Είχε νεκρώσει τον εαυτό του ως προς την αμαρτία. Ήταν αμετακίνητος στη λειτουργία του αγαθού. Ήταν ασυγκίνητος στα θέλγητρα της αμαρτίας. Η ζωή του είχε γίνει ζωή Χριστού, είχε τέλεια συσταυρωθεί.

Ο Χριστός σταυρώθηκε και νεκρώθηκε σωματικά, ο Παύλος είχε πρώτα σταυρωθεί και νεκρωθεί ψυχικά. Ο Χριστός αναστήθηκε σωματικά, ο Παύλος ζούσε αναστημένος πνευματικά.»

Ο Σταυρός για τον Παύλο είναι το καύχημα του. Δεν καυχόταν ούτε για οπαδούς, ούτε για πομπώδη στοιχεία εξωτερικής θρησκευτικότητας. Για ένα μόνο καυχώταν που, όπως παρατήρησε ο π. Δανιήλ, δεν ήταν δικό του και το ζούσε σαν δικό του, για τον Σταυρό του Χριστού. Για τον Παύλο, δεν ήταν απλώς καύχημα λόγου, αλλά σφραγίδα ζωής.

Και ολοκλήρωσε την ομιλία του με «τραγούδια», στίχους δηλαδή του Παύλου για τον Σταυρό:

«Ο Σταυρός είναι η δύναμη της σωτηρίας, η λυτρωτική μας σημαία, είναι το μυστήριο της αγάπης, η ζωή μας η αιώνια. Ο Σταυρός είναι η σοφία, η δικαιοσύνη και η αγάπη του Θεού, είναι η θυσία του Λυτρωτού.

Μπροστά στον Σταυρό όλα είναι μικρά και αδύναμα, όλα είναι σκιά. Όλα μηδέν μπροστά στον Σταυρό που είναι το άριστα της Αγάπης.»

(Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι.Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς)